

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ocvlvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. IV. Quid hæc apparitio sit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](#)

iectum visibile ponet receptam in charta speciem: si autem refractam, obiectum ponet ipsam rem foris positam, & ad argumenta iuxta datam distinctionem respondebit. Quæ omnia ut melius intelligantur, ad alteram quæstionem accedo.

DVBIUM II.

QVID HÆC APPARITIO SIT?
CAPVT IV.

Dicendum 1. Hanc picturam non esse vel solam lucem radiosam Solis, vel merum lumen in aëre. Nam obiectum à Sole non illustratum nihilominus in obscurum locum illucet. Deinde si esset sola lux, repræsentaret ea idem ubique intro recuperetur; quod tamen non sit, &c.

Dicendum 2. Phænomenon hoc non esse colores mere apparentes in aëre inclusi, cauſatos à sola luce commixta varijs medij in loco obscuro dispositionibus. Nam ijdem colores comparent quali quali dispositione data aëris aut medij, dummodo obiectum externum non mutetur. Ut si aër externus sit vapidus, rotidus, aut tenui, à speciebus tamen penetrabili nebula affectus, &c.

Dicendum 3. Hoc phænomenon esse meras obiecti externi species visibiles, in chartam ita terminatas, ut conspectui patiant, & obiecti ipsius rationem induant. Quo dato, satis patet, hanc totam visionem esse directam, utpote in chartam terminatam. Ita sentiunt plerique recentiores, & ex antiquis Alhazen, Vitellio, Galenus, &c. Probatur assertio. Species illa locum in charta non mutat, etiam si oculus huc, illuc, horsum, sursum, deorsum, moueat; ergo probabiliter dicitur hoc phænomenon esse obiecti visas species. Et confirmarur ex obiectis argumentis: eo quod omnis visio reflexa; fiat ad angulos reflexionis & incidentiarum æquales. Neque huic sententiæ aduersatur philosophia, dum negat species sentiri; nam quæ medium trānseunt tantum, ex non sentiuntur, quæ illud stabiliter insident, percipi utiq; possunt. &c.

Dicendum 4. Si quis tamen eniti velit, hanc phasim esse ipsum

ipsum obiectum visibile, colores nimurum reales per species refle-
xè visos, & post chartā refractè, ut id aliqua ratione probetur, ve-
niendum est, ad dubitationēm tertiam, & ostendendum

Quomodo hoc experimentum fiat; ex eo enim cognito,
modus fortassis aliquis inuenietur, quo ostendatur in hoc casu
rem ipsam, non speciem cerni.

DV BIV M III.

QVOMODO HOC PHÆNOME-
non fiat: quare in locis obscuris tantum
apparet cur valuis apertis vi-
deri desinat.

CAPUT V.

Fundamentum primum. Omnis radius à puncto rei vi-
sibilis egressus fertur in directum, ideoq; vocatur linea
radiosa. Et probatur hoc fundamentum varijs rationibus &
experimentis, & ex ipso hoc nostro phænomeno: propterea enim
totum visibile euertitur, quia radij omnes sese vel ante scramen,
vel in ipso, vel proximè post illud intersecant; quod non fieret si
lineæ in directum non ferrentur, nam si refringerentur aut recur-
uarentur ad latus in partem è qua ab obiecto egrediuntur, non fie-
ret intersectio, qua sublata tolleretur euersio. Ex euersione igitur
directè probatur lineas radiales ab obiecto recta procedere, Quod
est fundamentum.

Fundamentum alterum. Omne punctum rei visibi-
lis radiat in integrum hemisphærium radijs infinitis,
imo sphærā perfectam conficit, si liberè in aëre æque
disposito pendeat, cuius sphæræ ipsum sit centrū, &c.
Et hoc etiam ex ipso hoc phænomeno probatur. Alias enim per
plura foramina eadem domus non transiret siue in diuersas siue in
eadem chartę partes.

Funda-